

[Aksel Larsen.]

haanden den almindelige Mening at dukke op, at det er en grov Svindel, i hvert Fald har selv en Venstremand brugt dette Ord, og underhaanden er der adskillige ærede Medlemmer, som har sagt til mig, at Udtrykket „grov Svindel“ er alt for mildt for det, der er foregaaet i Maaløv. Nu vel, men dette, som er værre end grov Svindel, har de store Partier her i Tinget godkendt, enten direkte gennem Partiernes Beslutning eller gennem deres Repræsentanter i Finansudvalg og Regering, og saa maa man spørge: Hvorledes kunde denne grove Svindel godkendes?

Der blev sagt af den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Olufson, at man havde 3 gode Grunde at rykke ud med for denne kvart Million; for det første var der en Række kendte Navne, der sagde god for det. Ja, de mest kendte Navne, der sagde god for det, Initiativtagerne, de eneste, som egentlig havde noget at skulle have sagt i Foretagendet, var de særdeles kendte Navne Danner og Lützhøft. Jeg ved ikke, hvorfor disse Navne har indgydt det ærede Medlem Hr. Olufson, og sandsynligvis i langt højere Grad Socialministeren, saa stor Tillid, men jeg erindrer om, at den nævnte Danner før har været i Forbindelse med mærkelige Affærer omkring Socialministeren. Maaske kunde vi faa Besked om, hvorfor man havde saa kolossal Tillid til disse Mennesker. Jeg tvivler om, at der her i Danmark findes en Bank, der vilde have modtaget Veksler paa blot 100 Kr. fra nogen af dem, men Statskassen gav dem uden videre 250 000 Kr. at rutte med.

Jeg skal nævne et Par Stykker af de øvrige kendte Navne — jeg har her en Liste over dem. Der er: Dr. phil. Fraenkel, som ikke er dette Ting ubekendt, Folketingsmand Bouet, de ærede Medlemmer Hr. Rasmussen (Gylling), Pastor Schmidt, Hr. Hans Thyge Jacobsen, Hr. Krag og Hr. Korsgaard. Vi staar altsaa her over for det, at man almindeligt anerkender som Svindel det, disse ærede Medlemmer af Tinget har været impliceret i. Dengang Svindelen startede, havde jeg en Samtale med det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen; jeg foreholdt ham min Mening om Sagen og spurgte, hvorledes han kunde være med til noget saadant. Han svarede — det er karakteristisk —, at han i Grunden ikke anede, hvad det drejede sig om, men han syntes, Formaalet saa pænt ud, desforuden var han ikke sagkyndig, men han havde spurgt Socialministeren, der havde sagt,

at det var noget, man var ved at prøve i Tyskland, og som vistnok var godt, og derfor burde man bevilge Pengene.

Jeg efterlyser altsaa disse fine Navne og ønsker, at de paagældende vil træde frem og fortælle, hvorfor de gik ind i Repræsentantskabet og tog Ansvar, og hvad de vil gøre nu for at tage Ansvar for det, som er sket.

Jeg tvivler ikke om, at det egentlige Forum for Behandlingen af denne Sag er Københavns Byret eller Østre Landsret, jeg tvivler ikke om, at nogle af Justitsministerens Politivadokater burde træde i Virksomhed; men jeg er ogsaa ganske klar over, at de ikke kommer det netop paa Grund af de ophøjede pæne Navne, der i sin Tid har sagt god for Foretagendet.

Men videre havde det ærede Medlem Hr. Olufson nogle udmærkede Argumenter: Erfaringerne i Tyskland, som imidlertid paa det Tidspunkt ikke var Erfaringer. Man var midt i Arbejdet, og der var blevet saa underlig tavst om det, saa det var sandsynligvis gaaet nedenunder og hjem. Bortset derfra burde det ikke have kunnet faa almindelige, normalt begavede Mennesker til at glemme den lille Tabel; to og to er stadig væk fire, og man kan dog sige sig selv, at i Maaløv Kommune findes der ikke Arbejde for 50 Familieforsørgere; selv om man nok saa mange Gang flytter dem derud og giver dem Hus og Have, vil de vedblive at være arbejdsløse, hvis der ikke opstaar en eller anden industriel Produktion i Maaløv. Tilbage er, at man kan anvise dem at tage med Rutebilen til København og se at finde Arbejde der, det vil sige, at selv om de bor i smukke landlege Omgivelser med daarlige Veje, Kloakker o. lign., og selv om Huslejen maaske ikke er saa stor, kan den blive mere end fordoblet ved Rejserne frem og tilbage til København, og dermed er det økonomiske Eksistensgrundlag fuldstændig forsvundet. Vi faar ogsaa at vide, at de nu alle sammen er arbejdsløse og lever paa Samfundets Naade og Barmhertighed.

Endelig er der en vigtig Grund til, Dagspressen. Det er forstaaeligt. Den havde Kæmpeannoncer fra Foretagendet, og der er ikke Tale om, at den samme Dagspresse har kunnet undersøge Sagen og tage Stilling til den. Nu, da Sæbeboblen er bristet, iagttager man mere Tavshed for ikke at faa hvirvlet mere Støv op om denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Olufson siger, at hvis man dengang havde sagt nej, vilde